

O NOUĂ METODĂ DE PREPARARE A OMIZILOR PENTRU COLECȚII

Alin CONSTANTINESCU

Alcătuirea colecțiilor constituie o etapă importantă, obligatorie, în activitatea de cercetare a entomologilor. Dacă prepararea insectelor în stadiul adult nu ridică probleme deosebite pentru cercetător, în conservarea caracterelor morfologice ale larvelor și mai ales a celor de Lepidoptere, apar serioase dificultăți cauzate de particularitățile acestora. Tegumentul subțire și moale nu păstrează o formă constantă, iar culorile se degradează în scurt timp de la sacrificare.

Metoda clasică de preparare ce utilizează căldura pentru uscarea omizilor, golite de conținut și montate pe un pai prin care se suflă aer pentru menținerea formei, prezintă unele neajunsuri: timpul de execuție este lung și, în cazul anumitor specii, rezultatele nu sînt întotdeauna cele mai bune, deoarece adesea larvele se înnegresc. Ca urmare, ne-am gîndit la un nou procedeu de preparare a omizilor, care să fie mai rapid și totodată să permită și menținerea culorilor.

În acest scop, omizile sînt sacrificate prin procedee obișnuite: cele păroase cu cloroform sau eter, iar cele nepăroase prin introducerea directă în alcool. Se golește apoi conținutul omizii prin orificiul posterior, presînd corpul omizii cu un creion sau cu o baghetă de sticlă, căruia îi dăm o mișcare de rostogolire din partea anterioară spre cea posterioară. Este indicat ca golirea să se facă în două etape: mai întii se presează omida pornind din treimea posterioară spre orificiul anal, eliminîndu-se o parte din conținut; urmează a doua operație de presare, definitivă, care se face începînd de la cap pe toată lungimea corpului. Acest procedeu prezintă un dublu avantaj: se evită ruperea tegumentului datorită presiunii, iar golirea se face fără a fi necesară efectuarea unei incizii la partea posterioară a omizii. Se are întotdeauna grijă ca golirea de conținut să fie completă. Cu ajutorul unei pipete (confectionată prin efilarea unui tub de sticlă la flacăra unui bec de gaz) se aspiră lac alcătuit pe bază de acetona. Lacul poate fi procurat din comerț sau preparat prin dizolvarea de celuloid în acetona, pînă se obține o soluție tot atît de viscoasă ca mierea de albine. Se introduce vîrfurile pipetei prin orificiul posterior al larvei și, prin suflare, lacul este împins în interiorul omizii. Cantitatea de lac care se utilizează variază în funcție de dimensiunile larvei. De regulă, omida se umple cu lac în proporție de aproximativ trei sferturi din volumul ei, restul, pînă la forma definitivă, se completează cu aer, evitîndu-se umflarea exagerată, a corpului. Orificiul este apoi închis, fie țînînd cîteva momente capătul posterior al omizii strîns între degete, fie prinzînd orificiul între două bețe de chibrit legate între ele cu ață. Pînă la uscarea lacului din interior, omizile se păstrează la loc ferit de căldură un timp variabil, în funcție de dimensiunile larvei, de grosimea tegumentului și de cantitatea de lac conținută. În acest timp, lacul care umple corpul omizii se întărește prin evaporarea acetonei, dînd tegumentului rezistența necesară menținerii corpului într-o poziție cît mai naturală.

Uneori, datorită retractării lacului în timpul uscării, corpul omizii se poate deprima. În acest caz, lacul din dreptul orificiului posterior se șterge cu un mic tampon de vată muaiat în acetona, se reintroduce vîrfurile pipetei prin orificiul și se suflă cantitatea de aer necesară revenirii la forma inițială, după care orificiul este astupat la loc. După întărire, piesele pot fi montate în colecție.

Pentru unele omizi verzi care, prin golirea conținutului, își pierd intensitatea culorii, se recomandă utilizarea unui lac colorat cu cîteva picături de tuș verde.

Larvele foarte mici pot fi preparate fără operații speciale, printr-o simplă cufundare în lacul lichid, fiind apoi lăsate să se usuce pe o lamă de sticlă.

Metoda expusă de noi prezintă o serie de avantaje:

Este simplă, nu necesită dispozitive speciale, ceea ce face posibilă aplicarea ei atît în laborator, cît mai ales pe teren în condițiile unor deplasări de lungă durată.

Timpul de execuție este foarte scurt.

Culoarea și forma sînt conservate în bune condiții, vreme îndelungată, mai ales dacă sînt ferite de lumină.

Tegumentul capătă o mare rezistență, care permite montarea pieselor direct pe ace entomologice, fără a fi necesară instalarea lor pe fragmente de pai de grîu.

Metoda dă rezultate bune pentru toate tipurile de omizi, ceea ce ușurează alcătuirea unor colecții mari, putînd fi aplicată și pentru prepararea larvelor celorlalte grupe de insecte.